

Sygn. akt V CZ 51/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa Dyrektora Izby Celnej w Opolu
przeciwko M. Sp. z o.o. w W., N. Sp. z o.o. w L. i R. N.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 24 września 2015 r.,

zażalenia pozwanego R. N. na postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt I ACa 448/15,

1. oddala zażalenie;

**2. zasądza od pozwanego R.N. na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400 (pięć
tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 marca 2015 r. odrzucił apelację pozwanego R. N., wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 1 października 2014 r. Sąd ten stwierdził, że na rachunek Sądu Okręgowego nie wpłynęła należna opłata od apelacji do dnia 25 lutego 2015 r., a wpłynęła dopiero w dniu 26 lutego 2015 r. Oznacza to konieczność odrzucenia tego środka odwoławczego. Nie miało w tym względzie żadnego znaczenia błędne postępowanie Przewodniczącego Wydziału, ponieważ nie stworzyło to po stronie pozwanego odpowiedniego uprawnienia powodującego odmienny bieg terminu do wniesienia opłaty od apelacji.

W zażaleniu powoda na postanowienie z dnia 30 marca 2015 r. podnoszono naruszenie art. 112 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, (Dz. U. z 2014 r., 1025), art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c., a także art. 45 ust. 1 Konstytucji RP. Skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 112 § 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, (w brzmieniu obowiązującym w okresie rozstrzygania o zwolnieniu pozwanego od kosztów sądowych), jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów został zgłoszony przed terminem do opłacenia pisma prawomocnie oddalonego, przewodniczący wzywa stronę do opłacenia złożonego pisma (na podstawie art. 130 k.p.c.), przy czym zasady tej nie stosuje się w sytuacji określonej w art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 2005 r., gdy pismo podlegające opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej zostało wniesione przez zawodowego pełnomocnika. Jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów złożono przed terminem do opłacenia pisma i został on oddalony, tygodniowy termin do wniesienia opłaty biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia (lub ogłoszenia postanowienia na posiedzeniu jawnym).

Jak wynika z ustaleń, apelacja została złożona przez pełnomocnika pozwanego (skarżącego), postanowieniem z dnia 28 stycznia 2015 r. częściowo zwolniono powoda od kosztów sądowych (k. 1533 akt) i postanowienie to doręczono w dniu 18 lutego 2015 r. (k. 1544 akt). Ostatecznie wpłata na rachunek Sądu wpłynęła w dniu 26 lutego 2015 r., a powinna była wpłynąć w dniu 25 lutego 2015 r., tj. w ciągu 7 dni od dnia 18 lutego 2015 r. Jest faktem, że pozwanego

wezвано do usunięcia braku w postaci uiszczenia części opłaty pod rygorem odrzucenia apelacji (k. 1539 akt).

Skarżący bezpodstawnie kwestionuje zasadność zastosowania art. 112 ust. 3 ustawy z 2005 r. w danej sprawie. Chodzi w niej bowiem o opłatę stosunkową w rozumieniu tego przepisu. W orzecznictwie utrwalone jest już trafne stanowisko, zgodnie z którym art. 112 ust. 3 ustawy z 2005 r. ma zastosowanie zarówno w razie całkowitego, jak i częściowego zwolnienia strony od kosztów sądowych (por. np. ostatnio: postanowienia Sądu Najwyższego - z dnia 25 lutego 2015 r. IV CZ 104/14, nie publ.; z dnia 9 października 2014 r., IV CZ 57/14). Dla zachowania terminu do uiszczenia opłaty od apelacji, biegnącego zgodnie z postanowieniem art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 2005 r. bez znaczenia pozostaje to, że sąd wzywał pozwanego do uiszczenia apelacji zgodnie z zarządzeniem z dnia 17 lutego 2015 r. (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2012 r., V CZ 154/11, nie publ.). Zarządzenia sądu nie mogą bowiem modyfikować biegu terminów do wnoszenia środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.) i rozstrzygnął o kosztach postępowania zażaleniowego (art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c.).